

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

6 de Formis secundu[m] quas pacta & conuentiones in genere
conciuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

- 13 Vestitur primo, re.
- 14 Verbis 2. & 3. literis.
- 15 4. Confessio.
- 16 5. Cohærentia contractus.
- 17 6. Auctoritate legis.
- 18 7. Iuramento.

Contrahentes, id est, qui conveniunt, formam dant conventionibus, in conventionalibus, de verbor. oblig. in P. & legem, pactis videlicet. *l. iuris gentium, §. idem Marcellus, de pact. in P.* Pacta ea sunt, quæ in conveniendo placuerunt, quæ sequenda sunt, ut lex. l. 1. §. si conveniat, de pos. in P. lib. 16. P. tit. 1. §. 1. legem quam dixisti. C. de pact. l. dicitur legem, de condi. ob. caus. dator. C. Porto ista pacta, vel placita, vel expresse, vel tacite accidunt. Expressum pactum dicitur, quando aliquid palam, aperte, & nominatim, certo consensu, vel verbis, vel literis, vel alio modo fieri, darive cauetur. Sic enim expressim aliquid fit, quando est per declarationem & distinctionem voluntatis, a consensione omni alienam. *Paul. l. qui res suas, §. 8. §. qui stipulatur sibi aut Titio, de solut. lib. 46. P. tit. 3. authent. ex testamento, de colla. C.* Diciturque expressa voluntas, quæ aut ex præcedenti tractatu, & præfationibus colligitur. *l. Titia, 134. §. 1. & l. ita stipulatus, 115. de verb. oblig. in P.* Nec opus est me inmarari in exemplis pacti expressi, cum in singulis conventionibus ea sese offerant. De tacitis itaque paulo latius. Tacitum pactum dicitur, quod cum nominatim non fit, inesse tamen negotio, quod agitur, videtur: vel ratione dictorum, vel prævisione legis, quæ id venire debere constituit, vel quod inest ex rerum natura, aut consuetudine, aut consuetudine, quorum omnium exempla de promito ex Zasio in l. cum quid, si cert. petat. in P. Et ex his consuetudinibus facta, tacitum habetur pro expresse. *l. semper in stipulationibus 35. de reg. sur. vide Alciat. in l. in conventionibus, de verb. sign.*

¶ Nec tunc piget taciti consensu formulas quasdam tubiicere. Et primum, qui reddidit debitori suo cautionem seu instrumentum debiti, convenisse tacite videtur, ne debitum peteret: & proinde de instrumentum securus debitor, recte remissionem petenti obicit. *l. 2. de pact. in P. l. qui chirographum, 57. de legat. 3. e. sane iuncta gl. in verb. reddens, de renuntiati. l. mortis causa capimus, 19. §. Titia, de donat. caus. mor. P.* ut qui donat instrumentum, res eo contentas donasse videtur. *l. 1. C. de don. sicuti si cancellatum chirographum, vel instrumentum debiti fuerit, præfatur solutum vel remissum debitum: nisi creditor contrariam causam docere paratus sit. l. si chirographum, de probat. in P.* Ut non cancellatum, debiti facit probationem, contra quam tamen probatio solutionis recte obicitur. *l. in dicitur, 2. C. de solut. l. consuetudo, C. de non nume. pec. adde qua dicimus in c. 18. in fin.* Nec me remoratur scrupulus glossæ, quod in l. 3. de pact. in P. quod arbitratur in chirographi vel instrumenti redditione, non esse liberationem: quia conventiones ex scriptura non pendeat. *l. contrahitur, de pign. in P.* Nam fateor quidem, scripturam obligationem non perficere in omnibus, *l. non figura, de act. d. l. contrahitur.* verum tamen probationem eius si dem facere conatit oportet. *l. in exercendis, C. de probat.* Et ideo remissa scriptura remissum debitum censeri: cum in scriptura ius nominum sit.

¶ In quod diversâ causa est scripturæ redditæ, & pignoris redditæ: cum pignore reddito debitori, non censetur remissum debitum. *l. 3. de pact. in P.* quod in pignore nullum ius demissum constituitur creditori, nec probatio sufficiens debiti. *l. rescriptum, de distract. pign. l. quis sit fugitivus, §. pignori, de adilit. edit. l. pignoris, §. de pignorat. act. C.* Quare redditione pignoris, non solvitur creditor: nam & illud precario reddere debitori potest. *l. certe, 6. de precar. lib. 4. §. P. tit. 5.* Et minus sufficiens debito pignus accipiendo creditor, non sibi præiudicat, quis integrum petat debitum, *Casus in l. creditor qui non idoneum, 28. de reb. cred. in P. l. aduersus, C. de action. l. que situm, de distract. pign. in P. cum similibus.*

¶ Aliud tamen exemplum taciti pacti, vt inuectæ in vrbanam habitationem, tacite sunt obligata pro pensione, etsi deterior sit facta res: idque ex natura contractus locationis. *l. 4. de pact. in P. l. si non in dicitur, §. l. fin. quibus modis pign. vel hypoth. tac. contrah. C. l. 2. §. 4. in quib. caus. pign. vel hypoth. tac. contrah. in P.* Id ipsum in iavectis in prædium rusticum, quæ sciente domino inuectæ sunt: non in aliis. *l. certi iuris, C. de locat.*

¶ Tertium tamen habet in dotis promissione, cui inest tacitum pactum, si matrimonium sequatur: non aliter. *l. 4. §. 1. de pact. in P. l. stipulationem, de iure dot. in P.*

¶ Quartum, tamen in pacto ne rotum petatur, quo continetur tacitum, ne etiam pars eius petatur. *l. si unus ex argentariis, 27. §.*

*pen. de pact. in P. §. Quintum, tamen vt ex taciturnitate contrahentium, & per usum rei locatæ renouata videatur locatio per simile tempus, & eodem quo prius pretio, quibus conventionum in principio locationis fuit, videlicet in rusticis prædiis: at in vrbanis, pro rata temporis, quo supra definitum in prædium locatione tempus habitauerit. *Vipian. in l. item queritur, 14. §. qui impleto, §. l. qui ad certum tempus, 13. loca. in P.**

¶ Sextum tamen in mutuo, ex cuius natura cautum intelligitur, quamuis nihil dictum sit expresse, vt æque bonum & æqualis ponderis, numeri, aut mensuræ reddatur. *l. cum quid, si cert. petat. P.* Facit & quod geritur, tacitum pactum, dum quis in futurum vfuras debiti accipit: videlicet inde per consequentiam deprehensus voluisse, ne intra id tempus sortem suam petat, pro qua vfuras capit. *l. qui in futurum, 58. de pact. in P. l. 2. de doli except. Habes & alibi alia exempla, in l. de lege, §. fin. de leg. commisi. in P. l. commissoria, C. de pact. inter emtor. & l. fin. §. si de eo quod certo loco aliud, in l. ea lege, 53. loca. P.* quæ prætermitto. Moneo tamen & ea, quæ in præfationibus dicuntur censeri tacite, in sequentibus repetita. *l. 4. §. fina. de pact. P. l. Titia que ex alio, 134. §. 1. de verb. oblig. in P.* Generaliter etiam, in pactis, si non valent eo modo quo aguntur, valent tacita pactione in meliori modo, quo valere possunt: vt si acceptilatio inutilis fuit, tacita pactione id actum videtur, ne peteretur. *l. si unus, §. si acceptilatio, de pact. P.* Pactorum tamen horum, quædam in rem sunt, quædam in personam. In rem sunt, quoties generaliter pacifcor, ne petam. In personam, quando ne a certa persona, veluti Lucio Titio petam. *l. iuris gentium, 7. §. pactorum, de pact. in P.* In rem dicta pacta, non quod tantum res illis adfit, sed quia verba & consensus pacifcentium, rem magis considerant: vt hoc debitum non petam, qua pactione omnis petitio submouetur, & in perpetuum, vt nec a debitore, nec ab herede eius peti possit. Ut contra fieret, si in personam conciperetur: quia persoale a persona in aliam non porrigitur. *l. qui in futurum, 53. §. si ex altera parte, de pact. P. l. papin. l. tale pactum, 41. eod. tit. l. quia tale, solut. matrim. in P.* Quia in personam fit, cum consensus, intentio, & verba in ipsa persona, qua de agitur, fundamentum accipit: vt, a te Titio, nihil petam. Proinde interdum pactum est personale ex parte creditoris, & reale, ex parte debitoris: vt, non petam a te, nec ab heredibus tuis, quamdiu vixero. Aliquando personale tantum ex parte debitoris, veluti, neque ego, nec heredes mei a te petemus. Notant & interpretes, iuramentum ex parte iurantis semper esse personale: ex parte autem eius cui iuratur, reale. *Innocent. in c. veritas, de iur. iur.*

¶ Rursum tamen pacta hæc omnia, vel nuda dicuntur, vel non nuda, & inter preteritis vestita. Nudum dicitur pactum, quod non habet causam efficacem, vel auxilium aliud quam simplicis conventionis: vt de, veluti ex infirma conventionem, actio non formatur nec datur, *l. diuisione placitum, 45. de pact. in P. l. legem quam dixisti, §. l. traditionibus, C. de pact.* sed tantum exceptio seu defensio nascitur aduersus eum, qui pactum non tenetur. *l. iuris gentium, §. sed cum nulla, de pact. in P.* Ita dicimus nudum præceptum testatoris, quod causam legitimam non habet, quæ heredem obligare possit. *l. pater filium, 36. §. Julius Agrippa, de lega. 3. lib. 32. P. tit. 1. nudum ius Quiritum, sine effectu & causa legitima, l. vnic. de nudo iure Quirit. tollen. C.* nudam rationem donationis, quæ ex simplicis voluntate donantem non ligat. *l. nuda ratio, 26. de donat. lib. 39. P. tit. 5.* Nudum ergo pactum, quod causam non habet, puta, vt locationis, emtionis, pignoris, vel aliarum formarum obligandi, quod ve in se manet, pactum recte simpliciter conventionum dicitur, quod ex legibus non seruatur, sed ex conuentu, vt ait Cicero ad Herenn. *§. in l. pacta conuenta, de contrah. emt. P.* sine aditione: quod nude pacifcentes, non præsumantur habuisse deliberatum consensum, sed magis impetu, & leuitate promississe. *iuxta l. sciendum, de adilit. edit. in P.* Ut sine causa dicimus pactum, quod non habet obligationem ciuilem: causam videlicet non habens, quamuis iustam existimet ad obligandam, vt de agi possit, ideoque inefficax est. *l. non dubium, C. de legib.* quia obligatio mater actionis est. *l. licet, §. ea obligatio, de procurat.* Et id obinet iure ciuili; nam supra iam monuimus, diximus supra. c. 3. in naturali obligatione, pacta nuda, & naturali, & diuino, & Pontificio iure seruanda esse, & efficacia ad agendum.

¶ Obseruare tamen quoque hic etiam in iure ciuili, aliud esse nudum pactum, aliud nudum contractum. Quia nudum pactum remanere existimatur a iure ciuili intra fines obligationis tantum naturalis, sed conventionis simplicis: at cum dicimus nudum contractum, secundum eum contractum, de quo agitur, intelligere debemus, non

